

داستان‌های کوتاه امریکای لاتین

گردآوری: روبرتو گونزالس اچه وریا

ترجمه عبدالله کوثری

فهرست مطالب

۷	سخن مترجم
۹	مقدمه

دوره استعمار

۴۷	پوبول ووه / داستان دوشیزه
۵۱	گارسیلاسو د لا وگا، إل اینکا / ماجرای پدرو سرانو
۵۷	کاتالینا د ارائوسو (ستوان راهبه) / حکایتی از ماجراهای رزمی و عشقی

ملت‌های جدید

۶۷	استبان اچهوریا / کشتارگاه
۸۹	ربکاردو بالما / آنجا که شیطان پانچواش را گم کرد
۹۹	ژواکیم ماریا ماشادو آسیس / عشای نیمه شب

دوره معاصر

۱۱۵	اوراسیو کیروگا / جوچه سرکنده
۱۲۷	آفونسو انریکس د لیما بارتو / مردی که زبان جاوه‌ای را بدل بود
۱۴۱	رومولو گایه‌گوس / آرامش در آن بالا

۱۵۱	ماریو د آندراده / پوکلمنون کریسمس
۱۶۱	انریکه آموریم / عکس
۱۶۷	آیخو کارپانتیه / بازگشت به خاستگاه
۱۸۷	ماریا لوییزا بومیال / درخت
۲۰۱	میگل آنخل آستوریاس / قصه گیسو (یا افسانه زولیده‌مو)
۲۰۹	خوان بوش / شب کریسمس انکارناسیون مندوسا
۲۲۳	ژواتو گیمارس روسا / کرانه سوم رود
۲۳۱	خوان کارلوس اونتی / طالع نحس
۲۶۷	خوان رولفو / بگو مرا نکشند
۲۷۷	خوان خوشه آرثولا / سوزنیان
۲۸۷	اوگوستو روتا باستوس / نازاده
۲۹۹	ماریو بندتی / بودجه
۳۰۷	خوشه دونوسو / گردش
۳۲۲	کارلوس فوئنتس / ملکه عروسک‌ها
۳۵۵	ماریو بارگاس یوسا / جدال
۳۷۳	کریستینا پری روسي / آستانه
۳۸۱	روساریو فره / وقتی زنان مردان را دوست می‌دارند
۳۹۹	فرای رامون پانه / اندر حکایت جداشدن مردان از زنان
۴۰۵	بارتولومه د لاس کاساس / بلای مورچه
۴۱۳	خوانان مانوئلا گوریتی / کسی که گوش می‌کند
۴۲۵	ژواتو د رو (پاتولو بارتو) / ملوسکی با لباس صورتی
۴۲۵	رافائل آروالو مارتینس / مردی شبیه اسب
۴۵۱	روبین داریو / مرگ ملکه چین
۴۶۱	لوییزا مرسدس لوینسون / کلبه‌ای در جنگل
۴۷۱	هکتور مورنا / سرهنگ سواره نظام
۴۸۳	خولیو کورتسار / طاقباز در شب
۴۹۵	خوان کارلوس اونتی / خوش آمدی، باب
۵۰۷	خوان رولفو / تالپا
۵۱۹	روساریو کاستلانوس / درس آشپزی
۵۳۵	خوشه بالسا / پشت آن زن
۵۵۱	رینالدو آرناس / پایان رژه

دوره استعمار

تاریخ استعمار امریکای لاتین را می‌توان به سه دوره کلی تقسیم کرد. دوره نخست از کشف قاره تا ایجاد ماندگاه‌هایی در کارائیب را دربرمی‌گیرد. دوره دوم از حدود سال ۱۵۲۰ با فتح مکزیک آغاز می‌شود که سبب شد جزایر آنتیل اهمیتی درجه دوم بیابند (اما هاوانا مرکزی شد تا کشتی‌هایی که از اسپانیا می‌آمدند و به آنجا می‌رفتند با هم دیدار کنند). آنگاه در دهه ۱۵۳۰ نوبت فتح پرو بود و تحکیم پایه‌های امپراتوری اسپانیا. در نیمه دوم قرن شانزدهم، امپراتوری شکلی به خود گرفته بود که تا زمان استقلال امریکای لاتین همان را حفظ کرد، اما فتوحات با شتاب کمتری پیش می‌رفت و واحدهای سیاسی جدید پدید می‌آمد. دو مرکز نایب‌السلطنه نشین، یکی در مکزیک و دیگری در پرو، با پایتخت‌های باشکوه و مناطق وابسته فراوان از کالیفرنیا تا برادل فونگو پدید آمد، و علاوه بر آن جزایر پرتافتاده فیلی‌پین هم در شمار قلمروی وسیع درآمد که سلطنت اسپانیا از سرزمین دوردست کاستیل بر آن فرمان می‌راند.

نخست سربازان فاتح امریکا را فتح کردند و آنگاه پادشاه با لشکری از حقوق دانان این سرزمین را در دست خود گرفت. نظامی گسترده و دقیق از قوانین پدید آمد، که با کمک صنعت جدید چاپ و اعمال قدرت تشکیلات دیوانی عظیم عمل می‌کرد. در سال ۱۶۸۱ برآورده از «قوانین مربوط به جزایر هند» نشان داد که بعد از کشف دنیای جدید به طور متوسط هر روز یک

قانون وضع شده است، البته به استثنای روزهای یکشنبه. بیشتر داستان‌های دوران استعمار با شبکه این قوانین در هم بافته شده است. نوشتة رامون پانه، *Relación*، از این‌گونه اسناد بود، که از نهانخانه اسناد قانونی به درآمد تا بدل به گنجینه داستان‌ها شود، یعنی داستان‌های مربوط به دنیای جدید که چندی بعد پدید آمد و با نوشتة پن مارتیر دانگیر، *De orbe novo decades*، آغاز شد. این داستان‌ها که نویسنده‌گانی چون بارتولومه دلاس کاساس، گونزالو فرناندنس د اوویدو، فرانسیسکو لوپس د گومارا و برنال دیاس دل کاستیو داشت، نوشتۀ‌هایی پر حجم، دقیق و در قالب نوشتۀ‌های فخیم و شیوه‌ای قرون وسطی و عهد رنسانس بود. این نوشتۀ‌ها گزارشی جامع و گیرا از جنبش‌های تاریخی، نبردهای عظیم، شرارت‌های رایج و دستاوردهای ناچیز و جرایم فراوان، در اختیار خواننده می‌نهاد. تاریخ‌نویسی در دنیای جدید از همان آغاز جدل‌آمیز بود. خاصه در نوشتۀ‌های لاس کاساس، داستان‌های فراوان از سوءاستفاده از قدرت می‌یابیم. نویسنده‌گان مدرن امریکای لاتین که با مانوئل د خسوس گالوان و ریکاردو پالما در قرن نوزدهم آغاز می‌شوند، در این وقایع‌نامه‌ها گنجینه‌ای سرشار از رویدادها و شخصیت‌ها یافتند. در دوران معاصر، گابریل گارسیا مارکز، آبل پوسه، کارلوس فوئنس و دیگران، این نوشتۀ‌ها را به صورت فشرده یا گستردۀ در نوشتن داستان‌های خود به کار گرفته‌اند. این وقایع‌نامه‌ها خود بدل به سرچشمۀ‌ای شدند، و حضور آنها در داستان‌های امروز نشانه این عقیده نویسنده‌گان است که زخم‌های دوران فتح امریکا هنوز التیام نیافته و روندی تاریخی که روایت می‌کنند هنوز به پایان نرسیده، و امریکای لاتین هنوز گرفتار شکافی زمانی است که فتح قاره در تاریخ آن ایجاد کرده است.

تحميل فلسفه مدرسی جدید، شور و هیجان برای مسیحی کردن مردم بومی، و نگرش خصمانه اسپانیایی‌ها به آیین پروتستان، دنیای مستعمرات را به صورتی شبیه قرون وسطی درآورد. *El Camero* نوشتۀ خوان رودریگس فریل، مجموعه‌ای از داستان‌های مستهجن، مثل بسیاری از آثار قرون وسطی، همچون هشداری درباره وسوسه‌های جسمانی نوشتۀ شد. اما مثال‌ها چندان زنده و

ملموس و طنز و طعنه چندان آشکار است که هیچ آدم عاقلی نمی‌تواند چشم بر اعتراض نویسنده به آن وضعیت بیندد. داستان جادوگر و دلاله معروف خوانا گارسیا جانشین بر حق سلستینا^۱ (۱۴۹۹) است و ترکیب کلی کتاب شباهت بسیار به *El Conde Lucanor* (۱۳۳۵) دارد. در عین حال، این کتاب که خود تمونه‌ای از درامیختن سنت‌های روایت است، رنگ و طعم اسطوره‌ای افریقایی دارد و آن داستان انسان سیاه پرنده‌ای است که می‌تواند بعد از مرگ به زادگاه خود برگردد و از آن‌همه ستم باز رهد. داستان‌های نقل شده در تواریخ و اسناد قانونی با نگاهی که نویسنده‌گان جدید در جست‌وجوی سنت به آنها انداختند، خود به اعتباری ادبی رسیده‌اند. اما در دوران استعمار ادبیات بیشتری پدید آمد. زندگی ادبی در مراکز جایگاه نایب‌السلطنه و دیگر شهرها، خاصه در مکزیکوستی و لیما، سرشار و پُرمایه بود. صدھا تن از شاعران سبک رنسانس در رقابت‌های مکرر شرکت می‌جستند، و انواع اشعار را عرضه می‌کردند. در لیما، در اواخر قرن شانزدهم و اوایل قرن هفدهم آکادمیا آنتاریکا^۲، به سبک آکادمی‌های اروپایی عهد رنسانس روتق گرفت. برخی اعضای آن به ایتالیایی سخن می‌گفتند تا با استادان سرشناس رنسانس رقابت کنند. در دریار نایب‌السلطنه مکزیک خواهر خوانا اینس صلیبی در مقام آخرین شاعر بزرگ عصر طلایی اسپانیا به اوج کار خود رسید و در سراسر امپراتوری (از جمله کشور مادر) شهرتی فراوان یافت.

داستان‌های تائینویی، مایایی و اینکایی که در ادبیات جای گرفت و برخی داستان‌های دیگر که از تاریخ‌ها و اسناد قانونی استخراج شد، به معنای «مروزی داستان کوتاه شمرده نمی‌شود. داستان‌های نخست تکه‌هایی از تیارشناصی خدایان است و داستان‌های دوم تکه‌هایی از روایاتی درازتر با کارکردهای گوناگون. با این‌همه، چنان‌که نویسنده‌گان امروزی امریکای لاتین قشان داده‌اند، این داستان‌ها جذابیتی از آن خود دارند.